

*Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant.
Zij zullen in Hem gezegend worden (Ps. 72:17a)*

In de startblokken voor de Jongerenreis

De tijd vliegt, een jaar is zo voorbij. De jaarlijkse Jongerenreis staat weer voor de deur. Elf jonge mensen staan te trappelen om van 24 juli tot en met 4 augustus voor het eerst of opnieuw kennis te maken met de Albanese mensen en het hulpverleningswerk onder de allerarmsten in de bergdorpen. Ook de begeleiders van de jongerengroep hebben er weer veel zin in.

De afgelopen maanden zijn er de nodige voorbereidingen getroffen en ook diverse acties gehouden om geld in te zamelen voor o.a. de KinderBijbelweek en een klusproject. Veel aandacht

is ook besteed aan het bijpraten van de jongelui over wat ze kunnen verwachten als ze voet op Albanese bodem zetten en de huisjes van de dorpsbewoners binnenstappen. Vier deelnemers maken de reis voor de tweede maal. We waren benieuwd hoe zij, met de door hen opgedane ervaring van vorig jaar, dit keer naar Albanië afreizen. Maar we waren ook nieuwsgierig welke verwachtingen de zeven kersverse Albanië-gangers hebben. We legden hen een aantal vragen voor en zullen dezelfde vragen nogmaals stellen na hun reis, om erachter te komen of hun verwachtingen overeen zijn gekomen met hun daadwerkelijke ervaringen.

De jongerengroep en de begeleiders hebben veel zin om de handen uit de mouwen te steken en nieuwe ervaringen op te doen tijdens de jaarlijkse Jongerenreis. V.l.n.r. op de achterste rij: Sharon Pots, Mirthe van de Kamp, Judith Boon, Josephine Kruijmer, Gerard Broekstra, Margreet Visser, Benjamin Kooij en Timeüs Lubbers. Voorste rij: Gerda Broekstra, Emma van de Kamp, Hannah Kruijmer, Lenora Dercksen, Eleonora Lubbers, Anne-Lise Lubbers en Paulien Baan.

WAT VERWACHT DE JONGERENGROEP VAN DE ALBANIË-REIS?

‘Veel plezier en liefde meegeven, maar vooral hoop’

Benjamin Kooij, Emma van de Kamp, Paulien Baan en Timeüs Lubbers maken de Jongerenreis voor de tweede maal. Mirthe van de Kamp, Josephine Kruijmer, Eleonora Lubbers, Judith Boon, Sharon Pots, Lenora Dercksen en Hannah Kruijmer gaan voor het eerst kennismaken met de mensen en het werk van het Albanië Comité. Hoe kijken ze op de vooravond van hun vertrek aan tegen alles wat ze voor het eerst of opnieuw mee gaan maken?

Benjamin Kooij

Wat neem je bewust anders mee deze keer (in houding, verwachtingen of voorbereiding?)

Ik ga dit jaar denk ik met hetzelfde enthousiasme naar Albanië als de vorige keer. Ik heb geen dingen die ik echt anders ga doen.

Waar kijk je het meest naar uit en waar zie je tegenop, juist omdat je weet hoe het daar is?

Ik kijk er het meeste naar uit om weer lekker te bonden (een klik krijgen -red) met de groep. Vorige keer heeft dat geleid tot zo veel gezelligheid en diepgang in gesprekken en de groepsdynamiek. Ik zie het meeste op tegen de afwas, heb ik echt géééén zin in :)

Op welk moment van je vorige reis kijk je nog steeds terug?

Het klussen met Luli vond ik de vorige keer echt geweldig, omdat het gezellig was en je dan ook nog iets goeds doet voor de mensen daar, een topcombinatie dus. En verder de 10-minuutjes-met-Gerda', Krujë (een historische plaats in Albanië-red) bezoeken, de kindermomenten en alle gezelligheid op het balkon.

Wat hoop je deze keer dieper te ervaren of beter te begrijpen dan de vorige keer?

Dat de VakantieBijbelweek niet alleen leuk is, maar dat het ook echt een impact maakt op de kinderen. En misschien daar wat meer bij stilstaan.

Op welke manier wil je deze reis van betekenis zijn voor de groep en voor de mensen die je gaat ontmoeten?

Ik wil een gezellige factor kunnen zijn waarmee mensen veel kunnen lachen. Ook hoop ik in de 10-minuutjes-met-Gerda diepgaande gesprekken te kunnen voeren over van alles en nog wat.

Waar heb je God de vorige keer het meest ervaren en waar hoop je Hem deze keer meer of anders te ontmoeten?

In de prachtige natuur die Albanië te bieden heeft, de 10-minuutjes-met-Gerda, de lachende gezichten van de kinderen en mensen die we hebben geholpen. En natuurlijk in mijn prachtige vriendin, met wie ik wederom deze reis mag doen.

Emma van de Kamp

Wat neem je bewust anders mee deze keer (in houding, verwachtingen of voorbereiding?)

Deze keer neem ik bewust meer rust en openheid mee. Vorige keer wilde ik veel tegelijk meemaken en alles goed doen, maar nu weet ik beter wat ik kan verwachten. Daardoor kan ik meer genieten van de momenten zelf en echt aanwezig zijn.

Waar kijk je het meest naar uit en waar zie je tegenop, juist omdat je weet hoe het daar is?

Ik kijk het meest uit naar het weer teruggaan naar Albanië. De sfeer was met onze vorige reis echt super. Tijdens onze voorbereidende momenten voor deze reis is het mega gezellig en merk ik hoeveel zin iedereen erin heeft. Daarom kijk ik er vooral naar uit om opnieuw samen herinneringen te maken, gesprekken te voeren, te lachen en elkaar beter te leren kennen tijdens de reis zelf. Waar ik ook nog heel erg naar uitkijk is de KinderBijbelweek. Dat vond ik echt heel leuk. Door een paar uur in de ochtend met de kinderen te zijn, merk je dat je aan het eind van de week echt een band met de kinderen hebt opgebouwd. Ondanks dat je niet dezelfde taal spreekt, begrijp je elkaar toch op een bepaalde manier. Door spelletjes, lachen, zingen en gewoon samen tijd doorbrengen, ontstaat er echt contact. Dat vond ik heel bijzonder om mee te maken. Wat ik me nog heel goed kan herinneren van de vorige reis is dat we op bezoek gingen bij een gevangenis. Dat heb ik toen als heel heftig ervaren. Eigenlijk weet ik niet of dat dit jaar in het programma zit, maar daar zie ik toch echt wel tegenop. Ik vond het daar zo mensonterend en zo verdrietig om te zien in wat voor situatie deze mensen leefden. Sommigen zaten vast, alleen maar omdat ze te hard hadden gereden. Ik merkte toen dat ik me best machteloos voelde, omdat je het ziet maar er eigenlijk weinig aan kunt veranderen. Dat bezoek heeft me echt geraakt en daarom zie ik daar toch wel tegenop.

Op welk moment van je vorige reis kijk je nog steeds terug?

Ik heb in Albanië mijn vriend Benjamin ontmoet, dus ik kijk daar dagelijks nog steeds op terug :)

Wat hoop je deze keer dieper te ervaren of beter te begrijpen dan de vorige keer?

Wat mij de vorige keer heel erg verbaasde was dat de mensen in Albanië, ondanks dat ze bijna niks hebben, zo gastvrij zijn en alles met je willen delen. Als we ergens kwamen, maakte niet uit met hoeveel mensen, dan kregen we wat te eten of wat te drinken. Dat vond ik bijzonder omdat wij in Nederland vaak zoveel hebben, maar niet altijd diezelfde openheid of vrijgevigheid laten zien.

Deze keer hoop ik nog beter te begrijpen waar die houding vandaan komt en wat geloof daarin betekent voor de mensen daar. Ik wil meer luisteren naar hun verhalen en meer begrijpen hoe zij leven en denken. Ook hoop ik daardoor zelf weer anders naar mijn eigen leven te kijken en dankbaarder te worden voor dingen die voor mij normaal zijn geworden.

Op welke manier wil je deze reis van betekenis zijn voor de groep en voor de mensen die je gaat ontmoeten?

Ik wil mijn enthousiasme meenemen en positief en betrokken zijn binnen de groep. Ik vind het belangrijk dat mensen zich op hun gemak voelen en dat er ruimte is voor gezelligheid, maar ook voor serieuze gesprekken wanneer dat nodig is. Ik hoop dat ik iemand kan zijn die aandacht heeft voor anderen, juist ook voor de kleine dingen.

Voor de mensen die we gaan ontmoeten hoop ik vooral dat ze zich gezien en gehoord voelen. In anderhalve week kunnen we daar geen grote dingen veranderen, maar ik denk wel dat oprechte interesse en liefde tonen heel veel voor iemand kan betekenen. Door mensen te bezoeken, naar hen te luisteren, hen te helpen waar dat kan, hoop ik dat we Gods liefde kunnen uitdragen.

Waar heb je God de vorige keer het meest ervaren en waar hoop je Hem deze keer meer of anders te ontmoeten?

De mensen vanuit de kerk leefden echt hun geloof. Met zoveel passie en overgave organiseerden ze de VakantieBijbelweek. Je zag aan alles dat ze het niet deden omdat het moest, maar echt vanuit liefde voor God en voor de kinderen. Wat ik bijzonder vond was dat hun geloof niet alleen iets was wat ze op zondag in de kerk lieten zien, maar juist in de manier waarop ze met mensen omgingen. Ze stonden altijd klaar voor anderen, maakten tijd voor iedereen en deden alles met zoveel enthousiasme. Daardoor heb ik daar echt iets van God gezien.

Als groep hadden we elke avond de 10-minuutjes-met-Gerda. Tijdens deze gesprekken kwam er veel ruimte voor persoonlijke verhalen, geloof en alles wat we die dag hadden meegemaakt. Juist doordat we over zoveel dingen eerlijk konden praten, ontstond er veel verbondenheid binnen de groep. Soms waren de gesprekken gezellig en luchtig, maar er waren ook momenten waarop mensen zich echt kwetsbaar opstelden. Ik vond het bijzonder dat er in die korte momenten zoveel rust en diepgang kon zitten. Het hielp me om stil te staan bij alles wat we zagen en beleefden tijdens de reis. Ook merkte ik dat God juist in die gesprekken dichtbij voelde, doordat mensen open durfden te delen en we echt naar elkaar luisterden.

***Paulien Baan
en Timeüs Lubbers***

Wat neem je bewust anders mee deze keer (in houding, verwachtingen of voorbereiding)?

We zijn erg benieuwd naar hoe het met al die mensen gaat die we hebben gesproken. En we nemen betere werkkleding mee.

Waar kijk je het meest naar uit en waar zie je tegenop, juist omdat je weet hoe het daar is?

We hopen niet dat het misschien slechter gaat met de gezinnen die we hebben ontmoet. We kijken uit naar de gesprekken met de groep of losse personen, 's morgens en 's avonds.

Op welk moment van je vorige reis kijk je nog steeds terug?

De gevangenis, omdat het zo indrukwekkend was en hoe triest het er daaraan toe gaat.

Wat hoop je deze keer dieper te ervaren of beter te begrijpen dan de vorige keer?

De mentaliteit van de mannen en jongens die zo min mogelijk doen. Hoe dat werkt en waarom ze dat hebben.

Op welke manier wil je deze reis van betekenis zijn voor de groep en voor de mensen die je gaat ontmoeten?

Dat we een leuke tijd mogen hebben samen en dat het goed en gezellig wordt en blijft.

Waar heb je God de vorige keer het meest ervaren en waar hoop je Hem deze keer meer of anders te ontmoeten?

's Avonds op het balkon, bij het ondergaan van de zon, in de schoonheid van de Schepping, in de gevangenis en hoe de mensen daar reageerden op het geloof. En in de kerkdiensten die we hebben bijgewoond.

Mirthe van de Kamp

Waarom heb je je opgegeven voor de Jongerenreis?

Omdat het mij heel bijzonder lijkt om samen wat voor andere mensen te kunnen betekenen.

Wat denk je dat je het meest gaat raken tijdens deze reis?

Het gaat mij denk ik enorm raken om te zien hoe mensen in het armste land van Europa leven. Ik denk dat ik hierdoor nog meer waardering ga hebben voor alles wat voor mijzelf zo vanzelfsprekend is.

Waar kijk je op dit moment het meest naar uit en waar zie je het meest tegenop?

Ik kijk het meest uit naar de mooie herinneringen die wij met elkaar als groep gaan maken. Ik zie eigenlijk tegen niets op, ik heb er vooral heel erg veel zin in.

Wat hoop je zelf te kunnen betekenen voor de mensen die je gaat ontmoeten?

Dat ik samen met de mensen daar, ondanks de taalbarrière, mag gaan getuigen over de goedheid van God.

Hoe verwacht je dat deze reis jouw kijk op je eigen leven zal beïnvloeden?

Ik verwacht dat ik nog meer waardering ga hebben voor alles wat ik heb gekregen, omdat ik daar ook ga zien hoe het ook voor mij zou kunnen zijn.

Wat denk je dat God je wil laten zien tijdens deze reis?

Ik denk dat God mij wil laten zien dat je samen met elkaar mensen kan helpen en dat Hij ons daar ook in helpt.

Josephine Kruijmer

Waarom heb je je opgegeven voor de Jongerenreis?

Ik heb mij opgegeven voor deze reis omdat het mij een hele bijzondere ervaring lijkt en om voor de mensen daar wat te kunnen betekenen.

Wat denk je dat je het meest gaat raken tijdens deze reis?

Ik denk dat het mij erg gaat raken om te zien hoe de mensen daar leven.

Waar kijk je op dit moment het meest naar uit en waar zie je het meest tegenop?

Ik kijk heel erg uit naar de reis en de herinneringen die we daar als groep gaan maken.

Wat hoop je zelf te kunnen betekenen voor de mensen die je gaat ontmoeten?

Ik hoop dat ik hun wat kan leren over de Here Jezus

Hoe verwacht je dat deze reis jouw kijk op je eigen leven zal beïnvloeden?

Ik denk dat ik na deze reis veel meer stil sta bij hoe goed wij het hier in Nederland hebben.

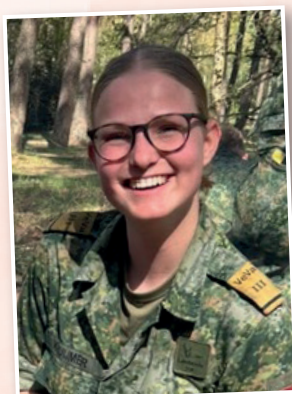
Wat denk je dat God je wil laten zien tijdens deze reis?

Ik denk dat God ons wil leren dat we de liefde van God kunnen delen met anderen.

Eleonora Lubbers

Waarom heb je je opgegeven voor de Jongerenreis?

Ik heb mij opgegeven omdat ik dit eigenlijk altijd al van plan was en hele leuke verhalen heb gehoord van mijn broers die al in eerdere jaren mee zijn gegaan.

Wat denk je dat je het meest gaat raken tijdens deze reis?

Ik denk wanneer we de Roma- dorpjes gaan bezoeken en voedselpakketten gaan uitdelen, omdat je dan ook gaat zien hoe arm de mensen zijn en dat je dan ook stil wordt gezet bij het feit dat wij zoveel dingen hebben of kunnen doen die we normaal vinden, maar dat dit helemaal niet normaal is.

Waar kijk je op dit moment het meest naar uit en waar zie je het meest tegenop?

Waar ik het meeste naar uitkijk is denk ik de KinderBijbelweek, om de kinderen die uit die streek komen dingen te leren over het geloof en hun een leuke week te geven met elkaar, door te knutselen en spellen te doen. Waar ik het meeste tegenop zie is denk ik het bezoeken van de verslavingskliniek, om daar de mensen te zien en hun verhalen te horen.

Wat hoop je zelf te kunnen betekenen voor de mensen die je gaat ontmoeten?

Ik denk 'het gewoon er zijn'. Dit betekent vaak heel veel voor die mensen en kinderen. En ook om gezellige dingen met ze te doen, om ook een soort afleiding te zijn.

Hoe verwacht je dat deze reis jouw kijk op je eigen leven zal beïnvloeden?

Dat ik stilgezet ga worden bij dat ik zelf dingen die ik heb of doe heel normaal vindt, maar dat dat helemaal niet zo normaal is en dat ik heel dankbaar moet zijn dat ik dit heb en dat ik gewoon elke dag eten heb en een eigen bed om te slapen.

Wat denk je dat God je wil laten zien tijdens deze reis?

Ik denk dat God mij wil leren om dankbaar te zijn met de dingen die wij hebben, maar bovenal dat we de mensen en kinderen die we gaan ontmoeten nieuwe dingen mogen leren en meegeven over het geloof, maar ook dat mijn eigen geloof sterker en dieper mag worden.

Judith Boon

Waarom heb je je opgegeven voor de Jongerenreis?

Het leek me heel leuk om weer vrijwilligerswerk te doen. Ik heb het twee jaar geleden ook gedaan en dat vond ik mega leuk.

Wat denk je dat je het meest gaat raken tijdens deze reis?

De manier van leven in Albanië, omdat je in Nederland natuurlijk heel bevoorrecht bent.

Waar kijk je op dit moment het meest naar uit en waar zie je het meest tegenop?

Ik kijk het meeste uit naar de KinderBijbelweek en de voedselpakketten uitdelen. Dan ben je namelijk echt in contact met de mensen daar. Ik zie vooral op tegen de wat langere dagen die je maakt.

Wat hoop je zelf te kunnen betekenen voor de mensen die je gaat ontmoeten?

Ik hoop de mensen die ik tegenkom hoop te geven. Dat ze weten dat er iemand aan ze denkt en ze wil helpen. Omdat het fijn is om te weten dat andere mensen je willen helpen en betekenis kunnen geven.

Hoe verwacht je dat deze reis jouw kijk op je eigen leven zal beïnvloeden?

Ik denk dat ik wel weer wat bewuster ga zijn van hoe goed het is in Nederland. Niet alleen een dak boven ons, maar dat je ook geliefd door anderen bent. Dat zal vooral invloed op mij hebben.

Wat denk je dat God je wil laten zien tijdens deze reis?

God wil me laten zien dat rijkdom niet in spullen zit, maar in momenten en mensen om je heen. Dit zal Hij waarschijnlijk het liefste willen laten zien.

Sharon Pots

Waarom heb je je opgegeven voor de Jongerenreis?

Omdat ik elk jaar meedoe als leiding van een sportweek (Sonrise) in Huizen en een van mijn vrienden dit deed in andere landen. Dus was ik op zoek naar ook zoiets en toen belandde ik hier.

Wat denk je dat je het meest gaat raken tijdens deze reis?

Ik denk de armoede in Albanië, omdat dat in Nederland heel erg anders is.

Waar kijk je op dit moment het meest naar uit en waar zie je het meest tegenop?

Ik kijk er heel erg naar uit om de natuur van Albanië te zien. Het schijnt daar zo mooi te zijn. Ook ken ik de groep waarmee ik ga niet super goed, dus ik kijk er ook naar uit om hen beter te leren kennen. Waar ik tegenop zie is het vroeg uit mijn bed komen om in het vliegtuig te stappen.

Wat hoop je zelf te kunnen betekenen voor de mensen die je gaat ontmoeten?

Ik zal nooit zien wat ik betekend heb, omdat ik daar maar voor korte tijd ben. Maar ik hoop dat ik hoop kan uitstralen voor die mensen.

Hoe verwacht je dat deze reis jouw kijk op je eigen leven zal beïnvloeden?

Ik kan veel fantaseren over hoe het gaat in Albanië. Maar ik denk dat het alsnog anders zal zijn dan dat ik denk hoe het zal zijn. Maar ik weet wel dat het impact gaat maken, omdat ze daar zo'n andere manier van leven hebben.

Wat denk je dat God je wil laten zien tijdens deze reis?

Dat weet alleen God, dus we gaan het zien.

Lenora Dercksen

Waarom heb je je opgegeven voor de Jongerenreis?

Eerst wist ik er eigenlijk niet zo heel veel van, totdat een vriendin vroeg of ik het leuk zou vinden om mee te gaan. Ik heb het altijd al heel mooi gevonden om andere mensen te vertellen over het evangelie, vooral kinderen. En daarbij vind ik reizen ook nog eens heel leuk. Ik werd daarom meteen enthousiast!

Wat denk je dat je het meest gaat raken tijdens deze reis?

Ik denk dat mij het meest zal raken om te zien hoe de mensen daar leven en dat ik mag beseffen hoe goed God is voor mij.

Waar kijk je op dit moment het meest naar uit en waar zie je het meest tegenop?

Ik zie er heel erg naar uit om de mensen en kinderen daar te ontmoeten en met elkaar een geweldige tijd te hebben. Wat ik wel een beetje spannend vind is dat het een best wel drukke en overprikkelde tijd zal zijn en hoe ik dat ga ervaren.

Wat hoop je zelf te kunnen betekenen voor de mensen die je gaat ontmoeten?

Ik hoop ze veel plezier en liefde mee te geven, maar ik zou vooral willen dat ik ze hoop kan geven.

Hoe verwacht je dat deze reis jouw kijk op je eigen leven zal beïnvloeden?

Ik denk dat ik sterker mag worden in mijn geloof, nieuwe vriendschappen mag opdoen en iets nieuws leren over de mensen daar en over God.

Wat denk je dat God je wil laten zien tijdens deze reis?

Ik denk dat we in ons leven af en toe vergeten dat God ons fundament is en dat we dat nodig hebben. Ik denk dat ik dit tijdens deze reis meer zal gaan begrijpen.

Hannah Kruijmer

Waarom heb je je opgegeven voor de Jongerenreis?

Vorig jaar kregen we een filmpje te zien over de Albanië-reis. Hierdoor ging ik nadenken of het ook wat voor mij zou kunnen zijn. Ik vind het zelf namelijk heel mooi wat de stichting allemaal doet voor de bevolking in Albanië.

Daarom heb ik de keuze gemaakt mee te gaan met de Jongerenreis, om de bevolking te helpen en meer te vertellen over God.

Wat denk je dat je het meest gaat raken tijdens deze reis?

Ik denk dat de armoede mij het meest gaat raken tijdens deze reis. Want de kinderen groeien daar heel anders op dan wij hier in Nederland opgroeien.

Waar kijk je op dit moment het meest naar uit en waar zie je het meest tegenop?

Ik kijk het meest uit naar de VakantieBijbelweek. Om de kinderen het geloof mee te geven en er samen met de kinderen een leuke week van te maken!

Ik zie het meest op tegen het bezoek in het rehabilitatiecentrum voor verslaafden. Het lijkt mij best heftig om de verhalen van de mensen die daar verblijven te horen.

Wat hoop je zelf te kunnen betekenen voor de mensen die je gaat ontmoeten?

Ik hoop de kinderen een leuke, positieve en waardevolle

week mee te geven waarin we ook iets mogen meegeven van het geloof. Ik hoop dat we de mensen ook hoop geven door het geloof en dat we door het klussen en de voedselpakketten het dagelijks leven van de mensen iets makkelijker kunnen maken.

Hoe verwacht je dat deze reis jouw kijk op je eigen leven zal beïnvloeden?

Ik denk dat ik na deze reis dankbaarder ben over waar ik ben opgegroeid. Dat ik alles heb wat ik nodig heb en dat ik christelijk ben opgegroeid. Zeker als ik zie hoe de mensen in Albanië het hebben en opgroeien in armoede.

Wat denk je dat God je wil laten zien tijdens deze reis?

Dat Gods werk over de hele wereld bezig is en dat mensen die in moeilijke omstandigheden leven toch op God blijven vertrouwen.

Fantastische Koningsdag

‘Wij mogen terugkijken op een fantastische Koningsdag’, laat Anne-Lise Lubbers weten. ‘Wat was het gezellig om dit samen te beleven. We hadden twee kramen: één bemand door vrijwilligers en de andere door een enthousiaste groep jongeren, die deze zomer het verschil willen maken in Albanië. Zij zetten zich vol energie in om geld in te zamelen voor de projecten daar, zoals de VakantieBijbelweek en het opknappen van een oud, vervallen huisje.’

Ter voorbereiding van de Oranjemarkt was er hard gewerkt. Er waren cakes en taarten gebakken, potjes jam en zuur gemaakt, en ook grappige opkikkerpotjes. Tussendoor werden er zelfs nog versgebakken cakes gebracht door mensen die thuis aan de slag waren gegaan.

Bij de jongerenkraam kon je spijkerbroekhangen, sjoelen voor chocoladezoenen en er werd popcorn gemaakt. Het weer was prachtig en de sfeer kon niet beter.

‘Onze dank gaat uit naar alle vrijwilligers die hebben meegeholpen om er een succes van te maken, en zoveel mogelijk te verkopen. Ook een groot dankjewel aan de fantastische jongerengroep die zich voor de volle 100% heeft ingezet. Wat een inzet, dat belooft veel voor deze zomer! Ze hebben er ontzettend veel zin in. De opbrengst van de twee kramen is om stil van te worden: maar liefst € 2.002,50! Dit bedrag komt volledig ten goede aan de acties deze zomer in Albanië. Allemaal heel hartelijk dank voor jullie inzet. ***Together we can do great things;***’ aldus Anne-Lise.

Enthousiasme en inzet bij de jongerenkraam.

Samen bouwen aan de toekomst van Stichting Albanië Comité

Al vele jaren zijn wij als Stichting Albanië Comité een vertrouwd gezicht in onze gemeenschap. Elke maandagavond staan onze deuren open voor het inzamelen van goederen. Dankzij uw betrokkenheid hebben we talloze gezinnen in afgelegen bergdorpjes in Albanië kunnen helpen. Maar tijden veranderen – en wij bewegen mee.

Een belangrijke verandering

De afgelopen periode zijn de kosten voor opslag en transport van goederen sterk gestegen. Na zorgvuldige overweging hebben we als bestuur besloten om te stoppen met het transporteren van ingezamelde goederen naar Albanië. Dit betekent dat de wekelijkse kledinginzameling met ingang van de zomerstop ophoudt te bestaan. Op maandag 15, maandag 22 en maandag 29 juni kan er van 19.00 tot 20.00 uur nog (kinder)kleding worden ingeleverd. Daarna sluit het Albanië-depot aan de Fabrieksweg 2 definitief haar deuren voor de ontvangst van kleding en goederen.

Geen gemakkelijke keuze

De keuze om te stoppen met de wekelijkse inzameling van kleding op de maandagavond was geen gemakkelijke. Tegelijkertijd zien we hierin ook een kans. Door lokaal in Albanië hulpmiddelen en materialen aan te schaffen:

- kunnen we gericht helpen
- stimuleren we de lokale economie
- zorgen we dat iedere euro méér impact heeft

Een duidelijke win-win.

Hoe blijven we zichtbaar en betrokken?

Het wekelijkse inzamelmoment is méér dan alleen praktisch – het is ook hét moment waarop we elkaar ontmoeten, verhalen delen en samen betrokken zijn bij ons werk. We realiseren ons dat het verdwijnen van deze activiteit invloed kan hebben op onze zichtbaarheid en betrokkenheid in de gemeenschap. En juist dat willen we behouden.

Een nieuw idee: een kringloopwinkel?

Daarom onderzoeken we een nieuw initiatief: het opzetten van een kringloopwinkel. Wat betekent dit concreet?

- Goederen en kleding blijven we inzamelen, maar verkopen we lokaal
- De opbrengst gaat direct naar hulp in Albanië
- We behouden een fysieke plek waar mensen samenkomen
- We vergroten onze zichtbaarheid en betrokkenheid

Tegelijkertijd zijn we ons er zeer van bewust dat een kringloopwinkel opzetten en draaiende houden een grote onderneming is.

Denk aan:

- organisatie en logistiek
- verkoop, administratie en planning
- omgang met onverkochte goederen
- inzet en continuïteit van vrijwilligers

Daarom hebben we u nodig

Om te kunnen bepalen of dit plan haalbaar is, doen wij een oproep aan u.

Heeft u:

- interesse om mee te denken over dit initiatief?
- tijd en energie om (structureel) bij te dragen als vrijwilliger?
- ervaring met retail, logistiek, organisatie of kringloopwerk?
- of gewoon enthousiasme om iets nieuws op te bouwen?

Dan komen we heel graag met u in contact.

Samen beslissen we

De komende periode staat in het teken van verkennen. Op basis van de reacties en beschikbare vrijwilligers zullen we beslissen of we dit plan daadwerkelijk gaan realiseren. Uw betrokkenheid is daarbij doorslaggevend.

Meld u aan

Wilt u meedenken of meedoen?

Laat het ons weten via mail:

secretaris@albaniecomite.nl

Samen kunnen we bouwen aan een nieuw hoofdstuk – waarin we, net als altijd, het verschil blijven maken voor gezinnen in Albanië.

Albanië Comité Huizen

*Met elkaar, voor elkaar –
dichtbij en ver weg*

Meer dan 1000 wikkelkoeken voor het goede doel

Feest op je bord, blijdschap in Albanië. Dat was het motto van de jaarlijkse Wikkelkoekenactie van Stichting Albanië Comité in samenwerking met Bakkerij Kruijmer. Blij en dankbaar is de stichting met de verkoop van 1017 wikkelkoeken. Vijfentwintig procent van de opbrengst, een bedrag van € 4.130,82, wordt besteed aan het goede doel. Dankzij de succesvolle actie kunnen de VakantieBijbelweek, het bezoek aan een afkickkliniek en een bejaardentehuis, een klusproject en het uitdelen van voedselpakketten tijdens de Jongerenreis aankomende zomer gerealiseerd worden.

Voor de Paasdagen konden de bestelde wikkelkoeken afgehaald worden, waarbij v.l.n.r. Judith Boon, Gerard Broekstra, Eleonora Lubbers, Paulien Baan, Timeüs Lubbers, Anne-Lise Lubbers en Margreet Visser de helpende hand boden.

KOMEN JULLIE OOK UITZWAAIEN OP 3 JULI?

Talentenveiling Jongerenreis

'Nog zes weken en dan vertrekken de jongeren naar Albanië. Maar... ze vertrekken niet zonder dat jullie ze komen uitzwaaïen op vrijdag 3 juli vanaf 20:00 uur in de Kruiskerk,' laten Margreet, Anne-Lise, Gerard en Gerda, het viertal dat sinds jaar en dag zorgdraagt dat alles in goede banen wordt geleid tijdens de jaarlijkse Jongerenreis, weten.

'Geniet op deze Uitzwaaiborrel van heerlijke hapjes, gemaakt door de jongeren zelf, en doe mee aan een spannende talentenveiling. Niet alleen spanning op de veiling, maar ook veel plezier en gelach als de jongeren hun talenten veilen. Bied op unieke vaardigheden van de jongelui, zoals een avond oppassen, een verjaardagstaart, bijles, schoonmaak, auto wassen, grasmaaien of een heerlijk etentje. De opbrengst van de talentenveiling gaat volledig naar de reis. Tot ziens op 3 juli, ook namens alle jongeren.'

Ook in voorgaande jaren was er veel plezier en gelach wanneer de jongeren hun talenten veilden.

Colofon

Stichting Albanië Comité ♥ www.albaniecomite.nl ♥ tel: 06-82603916 (algemeen telefoonnummer)

Voorzitter

PeterJan van de Put
tel: 06-18258229
e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Secretaris

Henriëtte Sijl-La Roi
e-mail: secretaris@albaniecomite.nl

Penningmeester

Rob Buijs
e-mail: penningmeester@albaniecomite.nl

Fondsenwerving

Pieter Van der Poel & Dolf Kos & Ronald Zeeman
e-mail: fondsenwerving@albaniecomite.nl

Inzameling goederen

Pieter Van der Poel
tel: 06-82603916

Vrijwilligers staan maandag 15, maandag 22 en maandag 29 juni van 19.00 tot 20.00 uur klaar om kinderkleding en tienerkleding (maten XS, S en M), kleding voor volwassenen, (kinder)attributen, medische hulpmiddelen e.a. in ontvangst te nemen bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2. Kinderkleding en tienerkleding dienen in aparte zakken/dozen aangeleverd te worden. Kleding voor volwassenen gaat naar Stichting Kinderen in Nood te Bussum.

Giften

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

De Stichting Albanië Comité is een algemeen nut beogende instelling en heeft een ANBI-status.

